DIALOGO ESPIRITUAL

ENTRE LO FILL PRÓDICH

Y SON PARE.

A un bon pare, que tenia
dos fills, li digué 'l petit:
Donaume lo quem pertoca,
que jo vull lo pa partit.
Com lo pare repugnava,
lo fill atrevit digué,
lo quens conta lo Evangeli,
que breument referiré.
Pecador, per ta ensenyansa,
per corregir ton abús,
nos proposa aquesta historia
nostre redemptor Jesus.
Gran mérit en aplicarla
tindrás si es á tu mateix,
y jo també en explicarla,
y passá com se segueix.
Digué 'l pródich á son pare:
Jo estich resolt finalment,
de anar á terras estranyas,
per víurer alegre y content.
O pare, donáume luego
lo que me pot pertocar;
perque ja no tinch sossego,
jo estich resolt de marxar.
Diu lo pare ab ulls plorosos:
¿ Perqué vols tu, ó fill meu,
fer actes escandalosos,
fent alló que no vol Deu?

¿Cóm gosas fer tal viatge,
á pesar de tos parents,
deshonrat nostre llinatge,
donant que dir á la gent?
Si voleu saber la causa,
jo vos la diré ab dos mots;
per fugir vostra presencia,
men vaig á pesar de tots.
En va preteneu fer guerra
á ma propia voluntat;
jo no temo cel ni terra,
vull víurer ab llibertat.
Assustat diu lo bon pare:
Fill, ¿qué has perdut lo cervell?
¿Després de morta ta mare,
vols matar ton pare vell?
No fassas, no, tal locura;
mira que si tu ten vas,
ton pare á la sepultura
avans de hora portarás.
¿Qui voleu que ab vos estiga,
si repreneu fortament
als fills, criats y criadas
lo mes petit mancament?
Vos me renyau cada dia,
y m' teniu tan subjugat,
que jo un instant de alegría
no tinch al vostre costat.
Lo bon vell ab gran dolencia,
vehent lo fill tan obstinat,
li dòna part de la herencia,
dihent: A Deu, fill ingrat.
Tu m' vols acabar la vida;
fill meu, ja te veig perdut,
puig conech que á tal partida
te mou lo dimoni astut.
Partint en alta veu crida:
Amichs meus, veniu, veniu;
disposau vostra partida,
los qui ab llibertat viviu.
Anem tots á divertirnos
en paissos estrangers:
no tingau por de empobrirvos,
que jo porto prou diners.

REFLEXIÓ.

Ton Ángel de guarda crida,
repara aquí, pecador;
no sias de tal partida,
que ofens á ton Criador.
Mira sa bondat immensa,
móstrat, móstrat agrahit;
no vullas fer tal ofensa
á ton Deu rey infinit.
Ay, que enganyat del dimoni,
tu créus ton jutge ben lluny;
mes la fe fa testimoni,
que ell te té dintre del puny.
Sa Justicia té contadas
totas las tuas maldats:
si serán ben castigadas,
pregúntaho als condemnats.

LO PRÓDICH PENITENT.

Patint fam lo pròdich plora,
dihent: ¡ Oh, qué trista sort!
jo m' trobo en aquesta hora,
sense sustento y conort.
¡ Qué deplorable mudansa
causan los vicis brutals!
he passat de la abundancia,
á ser guarda de animals.
Perque me apartí del pare,
ara me trobo tot sol,
y tinch de passar la vida
sens amichs ni sens consol.
No hi ha ningú quem ampare,
y m' done un bossí de pa;
quant als criats de mon pare
nols falta vestí y menjá.
Encara que no ho meresca,
jo vull anarhi al instant
á la casa de mon pare;
peró hi aniré plorant.
Y postrat en sa presencia,
li suplicaré humilment,
que mire ab ulls de clemencia
á un fill desobedient.
De la ofensa que' us he feta,
pare, ja estich penedit;
mostrauvos que sóu bon pare,
posauho tot en olvit.
Dignauvos de darme entrada
en vostra casa, senyor,
puig de la vida passada
me pesa de tot mon cor.
Lo habitar jo en vostra casa,
no com á fill estimat
demano, sinó de gracia:
rebéume com un criat.
Vostra pietat me ampare
de tráurem de tant perill:
mirau que encara sóu pare
de aquest miserable fill.
Diuli enternit lo bon pare:
Fill meu, sias ben vingut;
vuy ma juventut renovas,
pensava haverte perdut.
No puch deixar de abrassarte,
puig tornas arrepentit,
y sols vullas esmenarte,
tot ho posaré en olvit.
Cridá plorant de alegría:
Ola, vinga algun criat:
vingan tots al punt, jo ho mano,
porten á mon fill calsat.
Porten de mon guardaroba
per son dit un rich anell,
y també la millor roba,
que solia portar ell.
Al cel dònas un bon dia,
puig arrepentit estás:
ja quem tornas la alegría,
fill meu, dònam un abrás.
Ta partida molt funesta
fou pera mi; mes ja dich,
que á ton retorn una festa
pretench fer á mos amichs.
Ola, criats, tots alerta,
anau, anau á matá,
per fer la festa complerta,
lo vedell mes gras que hi ha.
La vida havia perduda
mon fill, mes ja ressuscitat
lo veig; per sa vinguda
convidau tot lo vehinat.

LO FILL MAJOR.

Quant lo fill major arriva,
ohint tocar instruments,
sabut lo motiu afora,
se quedá molt descontent.
Digué queixós á son pare:
Jo que sempre'us he obehit,
no m' heu donat per fer festa
á mos amichs ni un cabrit.

Al qual respon lo bon pare:
No estigas queixós, fill meu,
per tu quedará la herencia,
tot lo que jo tinch es teu.
Mes convenia fer festa
als parents y vehinat;
al fill que per mort tenia,
ara l' veig ressuscitat.

EXHORTACIÓ.

Del pródich aquesta historia
avisa á tot pecador,
que axí usa l' Rey de la gloria,
perdonant al qui ab dolor
de tot cor á Deu se torna,
que olvida tots sos pecats;
ab sa gracia Deu lo adorna,
retornantlo á sa amistat.
Pecador, ¿qué es lo que intentas,
digas, qué es lo que pretens,
quant á tos vicis contentas,
fugint de Deu á qui ofens?
¿Cóm has dissipat la herencia
de sa gracia omnipotent?
No obstant trobarás clemencia
en Deu, si hi vas penitent.

FI.

Barcelona: Estampa dels Hereus de la Viuda Pla.